

tre cari, allegêndu și ecsersându uă parte, formă *Batallionulă Sacru*¹⁾, îmbrăcându-î cu haine negre și punêndu în vîrfulu coifului (cască) loră cocarda tricoloră, compusă din colorile roșă, albastră și albă, symbolul libertății; iér in fruntea coifului două ósse și unu crân (uă hârcă) de argintu său de feru albă, semnificându prin acéstă „libertate său mórte“. Acestă batallionă de pedestri îlă luă sub comanda sa personală, dându-î de căpitană pe prințul Gheorghe Cantacuzino, iér pe cea-l'altă parte de oșteni călăreți, și îmbrăcă în uniformă de cazaci russesci, și cea d'a treilea parte, a *Voluntirilor*, remasse cu portulă albaneză și turcescă, precum se află fie-care, numindu-le și loră comandanți pe Duca, pe V. Caravia, pe I. Colocotroni (care se mai dicea și Tascula); în fine, unu altu micu numără de ómeni fură îmbrăcați în haine roși, în felul husarilor russesci. Pe lângă acestea, după ce să pregăti și se mai aprovisionă (mai cu séma prin concursul Domnului Mihail Sutzu) și cu cai, cu hrana, cu arme și cu totu felul de munițiuni, plecă, pe la începutul lui Martie, îndreptându-se spre terra-Romanescă cu tóte aceste companii de oșteni, spre a se incorpora cu ai lui Tudor; totu-uă-data trimise înainte și proclamațiunea următoare :

1). Oamenii din acestă *batallion sacru*, purtându uă uniformă négră, fură supranumiți *Mavro-fori* adică, «purtători de haine negre.» *(Not. autor.)*.